

॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ इतिकर्णपर्वणि नैलकंठीये भारतभावे दीपे पंचनवतितमोऽध्यायः १५ ॥ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

छिन्नध्वजेन शल्यस्तुरथेन रथिनां वरः ॥ प्रययौ शिबिरायै वीक्षमाणो दिशो दश ॥ ११ ॥ ततो परे सुबहवो भारतानां महारथाः ॥ प्राद्रवंतं भयत्रस्ताङ्गिया वि
ष्टा विचेतसः ॥ १२ ॥ अस्तृक् क्षरन्तः सोद्दिग्धा वेपमानास्तथा तुराः ॥ कुरवो दुद्रुवुः सर्वे दृष्ट्वा कर्णं निपातितं ॥ १३ ॥ प्रशंसन्तोजुर्नके चिके चिकर्णं महारथाः ॥
व्यद्रवंतं दिशो भीताः कुरवः कुरुसत्तम ॥ १४ ॥ तेषां योधसहस्राणां तावकानां महामृधे ॥ नासीत् तत्र पुमान् कश्चिद्यो युद्धाय मनोदधे ॥ १५ ॥ हते कर्णे महाराज
निराशाः कुरवो भवन् ॥ जीवितेष्वपि राज्ञ्येषु दारेषु च धनेषु च ॥ १६ ॥ तांस्समानीय पुत्रस्तेन महता विभुः ॥ निवेशाय मनोदधे दुःखशोकसमन्वितः ॥ १७ ॥
तस्याज्ञां शिरसा योधाः परिगृह्य विशांपते ॥ विवर्णवदनाराज न्यविशन्त महारथाः ॥ १८ ॥ इति श्री महाभारते कर्णपर्वणि शिबिरप्रयाणे पंचनवतितमो
ऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ संजय उवाच ॥ तथा निपातिते कर्णे परसैन्ये च विद्रुते ॥ आश्लिष्य पार्थ दशार्हो हर्षाद्वचनमब्रवीत् ॥ १८ ॥ हतो वज्र
भृता वज्रस्त्वया कर्णो धनं जय ॥ वज्रकर्णवधं घोरं कथयिष्यंति मानवाः ॥ २० ॥ वज्रेण निहतो वज्रः संयुगे भूरितेजसा ॥ त्वया तु निहतः कर्णो धनुषानि शितैः शरैः ॥
॥ ३॥ तमिमं विक्रमं लोके प्रथितं ते यशस्करो ॥ निवेदयावः कौतिय कुरुराजस्य धीमतः ॥ ४॥ वधं कर्णस्य संग्रामे दीर्घकालं चिकीर्षितं ॥ निवेद्य धर्मराजाय त्वमानृत्यं
गमिष्यसि ॥ ५ ॥ वर्तमाने महायुद्धे तव कर्णस्य चोभयोः ॥ दृष्टुमा योधनं पूर्वमागतो धर्मनंदनः ॥ ६ ॥ भृशं तु गाढं विद्धत्वा न्नाशकत्स्या तु माहवे ॥ ततः स शिबि
रंगत्वा स्थितवान् पुरुषर्षभः ॥ ७ ॥ तथेत्युक्तः केशवस्तु पार्थनयदुपुंगवः ॥ पर्यावर्तयदव्यग्रं रथं रथवरस्यतं ॥ ८ ॥ एवमुक्त्वा जुर्नकृष्णः सैनिकानि दमब्रवीत् ॥
परानभिमुखा यत्तां स्तिष्ठन्ध्वं भद्रमस्तु वः ॥ ९ ॥ दृष्टुं धनुषधामन्युमाद्रीपुत्रौ वकोदरं ॥ युयुधानं च गोविंद इदं वचनमब्रवीत् ॥ १० ॥ यावदावेद्य ते राज्ञे हतः कर्णो
जुर्ननवै ॥ तावद्भवद्विष्यै तैस्तु भवितव्यं नराधिपैः ॥ ११ ॥ सतैः शूरैरनुज्ञातो ययौराज निवेशनं ॥ पार्थमादाय गोविंदो दर्शय च युधिष्ठिरं ॥ १२ ॥ शयानं राज
शार्दूलं कांचने शयनोत्तमे ॥ अगृहीतांच मुदितौ चरणौ पार्थिवस्य तौ ॥ १३ ॥ तयोः प्रहर्षमालक्ष्य हर्षादश्रूण्य वर्तयत् ॥ राधेयं निहतं त्वत्समुत्तस्यो युधिष्ठि
रः ॥ १४ ॥ उवाच च महाबाहुः पुनः पुनरिदमः ॥ वासुदेवार्जुनौ प्रेम्णा तावुभौ परिष्वजे ॥ १५ ॥ तत्तस्मै तद्यथा वृत्तं वासुदेवः सहार्जुनः ॥ कथयामास कर्णस्य
निधनं यदुपुंगवः ॥ १६ ॥ ईषदुस्मयमानस्तु कृष्णो राजानमब्रवीत् ॥ युधिष्ठिरं हतामित्रं कृतांजलि रथाच्युतः ॥ १७ ॥ ॥ ८॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥